

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpata Colesnic Valentina și de către avocatul acesteia, Filatov Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatei

Colesnic Valentina xxx, născută la xxx, originară și domiciliată în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.10.2014 - 25.07.2019;

Instanță de apel: 29.08.2019 - 20.01.2020;

Instanță de recurs: 19.05.2020 - 25.05.2021;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 iulie 2019, Colesnic Valentina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică în temeiul art.65 Cod penal, pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art.106 alin.(1), (2) lit. b) Cod penal, s-a dispus încasarea în mod solidar, de la Colesnic Valentina și Popa Grigore, în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 20 000 euro, în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării sentinței, cu titlu de bunuri rezultate din infracțiune.

Prin aceeași sentință a fost încetat procesul penal în privința lui Colesnic Dumitru xxx, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, în legătură cu decesul acestuia, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

Prin aceeași sentință, Popa Grigore xxx a fost recunoscut vinovat în baza art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, în prima jumătate a lunii aprilie a anului 2011 Grigore Popa, prin înțelegere prealabilă cu Dumitru Colesnic și Valentina Colesnic, aflându-se în preajma restaurantului "Colina Pinului" de pe str. Valea Crucii nr.7 din mun. Chișinău, având intenția de a o convinge pe Terentieva Parascovia să apeleze la cunoștințele sale Dumitru Colesnic și Valentina

Colesnic, a determinat-o pe ultima să-i ofere bani cet. Dumitru Colesnic și Valentina Colesnic în scopul de a influența persoane cu funcție de demnitate publică, pentru pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a fiului ultimei Roman Terentiev.

În perioada indicată, Popa Grigore aflându-se în preajma Curții Supreme de Justiție, situată în mun. Chișinău str. M. Kogîlniceanu 70, în scopul realizării intenției sale infracționale, i-a făcut cunoștință cet. Terentieva Parascovia cu Dumitru Colesnic, care i-a spus să se adreseze mamei sale Valentina Colesnic.

În aceeași zi, Valentina Colesnic, care activa în calitate de inspector-judecător în cadrul Inspecției Judiciare a Consiliului Superior al Magistraturii, acționând prin înțelegere prealabilă cu fiul ei Dumitru Colesnic și Grigore Popa, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție, aflându-se în sediul Curții Supreme de Justiție din mun. Chișinău, str. M. Kogîlniceanu 70, a pretins de la cet. Terentieva Parascovia bani ce nu i se cuvin în sumă de 10 000 euro, echivalent a sumei de 169 348 lei, conform cursului BNM, pentru a influența pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a fiului ultimei, Roman Terentiev, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.189, 217 și 351 Cod Penal.

În aceeași zi, Colesnic Valentina i-a comunicat Parascoviei Terentieva că banii pretinși urmează a fi transmiși lui Colesnic Dumitru.

Astfel, peste câteva zile, la fel în prima jumătate a lunii aprilie a anului 2011, Colesnic Dumitru, acționând prin înțelegere prealabilă cu Colesnic Valentina și Popa Grigore, aflându-se în preajma restaurantului "Colina Pinului" de pe str. Valea Crucii nr.7 din mun. Chișinău, susținând că are influență împreună cu mama sa asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție a pretins și a primit de la Terentieva Parascovia bani ce nu i se cuvin în sumă de 10 000 euro, echivalent a sumei de 169 348 lei conform cursului BNM, pentru a influența împreună cu Colesnic Valentina pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.189, 217 și 351 Cod Penal, aflată pe rol la Curtea Supremă de Justiție.

În continuare, aproximativ la mijlocul lunii martie a anului 2013, Colesnic Dumitru, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție, precum și a acuzatorului de stat în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman, aflându-se în apropierea sediului Curții Supreme de Justiție de pe str. Petru Rareș nr.18 din mun. Chișinău, a pretins de la Terentieva Parascovia încă 14 000 euro, echivalent a sumei de 222 797 lei conform cursului BNM, pentru a influența pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.189, 217 și 351 Cod Penal, aflată pe rolul Curții Supreme de Justiție.

Ulterior, și anume în vara anului 2013, Colesnic Valentina aflându-se în incinta restaurantului "Colina Pinului" amplasat pe str. Valea Crucii 7 din mun. Chișinău, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție, prin înțelegere prealabilă cu Popa Grigore, a mai pretins de la Terentieva Parascovia încă 10 000 euro, echivalent a sumei de 163 833 lei conform cursului BNM, pentru a influența pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.189, 217 și 351 Cod Penal, aflată pe rolul Curții Supreme de

Justiție.

În continuare, aproximativ în a doua jumătate a lunii iulie a anului 2013, Colesnic Valentina, aflându-se în apropierea sediului Judecătoria Botanica din str. N. Zelinski 13, mun. Chișinău, în prezența lui Popa Grigore, care a determinat-o pe Terentieva Parascovia să ofere sumele de bani pretinse pentru soluționarea dosarului feciorului ei, a primit de la ultima suma de 4 000 de euro, echivalent a sumei de 66 937 lei conform cursului BNM, din 10 000 de euro pretinși anterior, pentru a influența pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.189, 217 și 351 din Codul Penal, aflată pe rolul Curții Supreme de Justiție.

Peste aproximativ 2-3 zile Colesnic Valentina, aflându-se în apropierea sediului Judecătoria Botanica din str. N. Zelinski 13, mun. Chișinău, în condițiile expuse mai sus a primit de la Terentieva Parascovia încă 4 000 euro, echivalent a sumei de 66 937 lei conform cursului BNM, din 10 000 de euro pretinși anterior, pentru a influența pronunțarea unei hotărâri favorabile în cauza penală de învinuire a lui Terentiev Roman de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.189, 217 și 351 Cod Penal, aflată pe rolul Curții Supreme de Justiție, iar peste o zi, aflându-se în același loc Colesnic Valentina a mai primit suma de 2 000 euro, echivalent a sumei de 33 469 lei, conform cursului BNM, din cei 10 000 euro pretinși suplimentar de la Terentieva Parascovia.

Astfel, Colesnic Valentina în participație complexă cu Colesnic Dumitru și Popa Grigore a pretins, a acceptat și a primit în total de la Terentieva Parascovia bani în sumă de 336 691 lei, ce în conformitate cu prevederile art.126 alin.(1¹) Cod Penal și Hotărârile Guvernului Republicii Moldova nr.968 din 18.10.2010, și nr.951 din 20.12.2012 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anii 2011; 2013 constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probe administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, participație complexă la traficul de influență, după semnele calificative: "pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, infracțiune prelungită".

3. Avocatul Filatov Serghei în numele inculpatei Colesnic Valentina a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei alte hotărâri potrivit căreia Colesnic Valentina să fie achitată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, constatările primei instanțe nu au nici o susținere prin probe directe, concludente și pertinente.

În special, consideră că nu sunt probate în modul corespunzător următoarele constatări ale instanței referitoare la fapta incriminată: a) faptul că Colesnic Valentina a acționat împreună cu Popa Grigore, Colesnic Dumitru și că au avut oarecare înțelegere; b) faptul pretinderii, acceptării și primirii de către inculpată a sumelor bănești de la Terentieva Parascovia; c) faptul că Colesnic Valentina a susținut că poate influența oricare persoana în vederea soluționării favorabile a cauzei fiului lui Parascovia Terentiev.

A indicat că, în confirmarea acestor fapte nu există nici o probă materială și nici un martor ocular credibil. Toate probele, invocate de instanță sunt indirecte sau intermediare. Declarațiile lucrătorilor restaurantului "Colina Pinului", Iulia Bologan, Feodora Gulea, Ghedzul Oleg, precum și a lui Dumitru Cocieru nu sunt probe directe referitoare la fapta pretinsă, iar presupunerile acestor martori referitor la destinația mijloacelor bănești împrumutate sunt bazate exclusiv pe spusele d-nei Terentieva Prascovia. Mai mult, acești martori se află în relații de subordonare cu Terentiev P. și respectiv declarațiile acestora urmează a fi apreciate critic.

Referitor la materialul probatoriu, consideră că instanța de judecată neîntemeiat și ilegal a bazat condamnarea pe înregistrările audio-video prezentate de către martorul Terentieva Parascovia, ori aceste înregistrări nu satisfac cerințele legale și anume: a) Nu sunt concludente: nici o înregistrare nu conține informații/declarații confirmative despre fapta incriminată; b) Nu sunt admisibile în temeiul Raportului de expertiză fonoscopică nr. 98 din 04.10.2016 (v.5, f.d. 165-175), prin care s-a constatat că: "- întrebările formulate în privința vocii persoanei de gen feminin pe nume "Valentina Alexeevna" /întrebările nr. 3 și nr. 4/ din fișierele audio, prezentate la expertiză în calitate de material în litigiu, cu denumirea: - "20131226 141854.mp4" - "Голос 004.тp3", - "Голос 005.тp3" - nu a fost posibil de soluționat, din cauza că aceste fișiere sunt înregistrate cu folosirea algoritmilor de comprimare a informației stocate pe suport /.../, ele contravin cerințelor examinărilor fonoscopice și au fost recunoscute nevalabile pentru identificarea vorbitorului după voce și vorbire".

A enunțat că, recipisa scrisă de către Colesnic Dumitru la 12.07.2013 (vol. 5, f.d. 77) denotă existența relațiilor de împrumut, care urmează a fi soluționate în ordinea civilă, și categoric exclude atribuirea acesteia ca probă în trafic de influență. Mai mult, această recipisă este un scris mai puțin credibil, deoarece în conformitate cu expertiza grafoscopică nr. 99 din 03.06.2016 (vol.5, f.d. 101-107), există numai probabilitatea că semnătura aparține lui Colesnic Dumitru. Și cel mai important, această recipisă nu se referă la careva implicație a d-nei Colesnic Valentina.

A opinat că, constatările primei instanțe privind fapta incriminată nu sunt bazate pe probe veridice, mai mult contravin acestora și se bazează numai pe declarațiile contradictorii a d-nei Terentieva Prascovia și declarațiile martorilor, care redau numai ceea ce au auzit de la aceasta, dar nu au participat/asistat nemijlocit la evenimentele importante pentru cauză.

De asemenea, a conchis că sentința nu este întemeiată și sub aspectul de individualizare a pedepsei, și anume: a) participația, ca semn calificativ este prevăzută de art.326 alin.(2) Cod penal, acesta fiind inclus în dispozitivul alin.(3) din același articol. Adică, calificarea prin alin.(3) a art.326 Cod penal include și participația. Ca urmare, în temeiul alin.(2) al art.77 Cod penal participația nu poate constitui o circumstanță agravantă; b) pe de altă parte, prima instanță în mod neîntemeiat a constatat lipsa circumstanțelor atenuante. Or, acestea nefiind limitate prin lege, se regăsesc aproape în fiecare situație.

În speță, consideră că prima instanță urma să rețină mai multe circumstanțe atenuante, cum ar fi: vârsta înaintată a inculpatei, greutatea poverii pedepsei, inclusiv din cauza stării de sănătate, suferințe suportate în legătură cu atragerea la urmărire penală a ficiorului acesteia, Colesnic Dumitru, precum și aplicarea excesivă față de acesta a arestului preventiv, executat în condiții inumane de detenție în Penitenciarul nr. 13, fapta care a dus la înrăutățirea considerabilă a stării de sănătate, și ca urmare -

decesul acestuia, etc.

În final, consideră că în cadrul examinării judiciare s-a confirmat inexistența faptei incriminate, iar în conformitate cu art.390 alin.(1) pct.1) al Codului de procedură penală instanța urma să adopte o sentință de achitare. La fel, a evidențiat că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor acumulate, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, așa cum prevede art.art.100, 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpați, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a reținut că deși inculpata Colesnic Valentina nu a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, vina acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, se dovedește integral prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele.

Prin urmare în speță, coroborând declarațiile părții vătămate, a martorilor, cu cele ale inculpatei Colesnic Valentina, instanța de apel a constatat, că inculpata încearcă să diminueze acțiunile pe care le-a întreprins și consecințele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, explicând într-un mod justificativ circumstanțele petrecute, declarații pe care instanța de apel le-a apreciat ca fiind o versiune de apărare a inculpatei Colesnic Valentina.

În contextul celor expuse, instanța de apel a apreciat critic alegațiile părții apărării invocate în cererea de apel, cu privire la faptul că constatările primei instanțe nu au nici o susținere prin probe directe, concludente și pertinente.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, instanța de apel a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Subiectul infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, care este Colesnic Valentina fiind persoană cu funcție de demnitate publică în conformitate cu prevederile art.123 alin.(3) Cod penal, având calitatea de inspector-judecător în cadrul Inspecției Judiciare a Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că Colesnic Valentina este subiect al infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(3) lit. a), ori conform Hotărârii CSM nr.204/8 din 05 martie 2013, s-a luat act de expirarea mandatului inspectorului-judecător a Inspecției Judiciare de pe lângă CSM, Colesnic Valentina, la data de 09.03.2013, pe când începutul faptelor descrise în rechizitoriu, imputate inculpatei, este aproximativ din luna aprilie 2011.

Obiectul juridic special al infracțiunii traficului de influență îl formează buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice pot fi influențate în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În cazul examinat, obiectul material al infracțiunii, îl reprezintă remunerația ilicită, banii primiți de la Terentieva Parascovia, ca remunerație pentru traficul de

influență susținut.

A menționat că în cazul examinat, titlurile de valoare pretinse și primite de inculpata Colesnic Valentina, nu i-au fost legal datorate, adică nu i-au fost cuvenite, aspect ce permite calificarea acțiunilor ei sub prisma normei incriminate prevăzută la art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Latura obiectivă, a infracțiunii de trafic de influență, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, infracțiunea dată fiind formală, deoarece ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii comisă de inculpații Colesnic Valentina și Popa Grigore se manifestă prin intenție directă, având la bază un scop calificat și anume de ai face pe factorii de decizie să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției lor, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca nefondate și lipsite de suport probator alegațiile părții apelante care în esență invocă că nu există nici o probă și nici un mator ocular credibil, iar toate probele indicate sunt indirecte și intermediare, ori în combaterea acestor argumente, instanța de apel a reținut declarațiile martorilor Terentieva Parascovia, Iana Luca, Bologan Iulia, Gulea Feodora, Cocieru Dumitru, Luchița Gheorghe, declarații care au fost date sub jurământ, aceștia fiind preîntâmpinați de darea declarațiilor false conform prevederilor art.312 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că sânt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatei Colesnic Valentina, cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel.

Subsecvent, instanța de apel nu a reținut ca întemeiat nici argumentul invocat de avocatul inculpatei Colesnic Valentina cu privire la faptul că nu este probat faptul că Colesnic Valentina a susținut că poate influența oricare persoană în vederea soluționării favorabile a cauzei fiului lui Terentiev Parascovia ori în combaterea acestora instanța de apel a reținut declarațiile martorilor audiați în ședința primei instanțe, declarații verificate în ședința instanței de apel, prin urmare s-a reținut că declarațiile martorilor acuzării instanța de apel le consideră veridice, deoarece ele sunt consecutive, neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată, și sunt confirmate prin cumulul de probe cercetate în cadrul cercetării judecătorești, au fost date sub jurământ, iar temeiuri de a nu crede acestora instanța de apel nu a stabilit.

Instanța de apel a apreciat justă concluzia primei instanțe privind respingerea argumentului apărării cu privire la faptul că era lipsit de logică implicarea d-nei Colesnic Valentina în luna iulie 2013 pentru a influența procesul la Curtea Supremă de Justiție, pe când Curtea s-a expus la data de 17.04.2013. Or, apărătorul a omis faptul, că în cauza penală Terentiev Roman, ultima decizie a Curții Supreme de Justiție a fost la data de 21 noiembrie 2013, prin care Curtea a declarat inadmisibile recursurile în anulare declarate de condamnatul Terentiev Roman.

Prin urmare, instanța de apel a notat că proba respectivă n-a fost combătută de apărare, cât și nici alte probe în confirmarea poziției sale nu au fost prezentate de inculpată, argumentele acesteia purtând un caracter declarativ, astfel, prima instanță întemeiat și just a conchis că cumulul de probe cercetate și analizate prezintă o

situație clară și fără dubiu demonstrează că inculpata Colesnic Valentina a comis traficul de influență, apreciind poziția inculpatei de nerecunoaștere a vinovăției ca o metodă de apărare cu scopul eschivării de la pedeapsa penală.

Cu referire la argumentul invocat de partea apărării cu privire la faptul că nu este probat la caz faptul că Colesnic Valentina a acționat împreună cu Popa Grigore și Colesnic Dumitru și că au avut o oarecare înțelegere, instanța de apel potrivit probelor acumulate la cauza penală a reținut următoarele, și anume conform procesului-verbal de examinare a purtătorului de informație DVD-R de model "Datex", ridicat de la martorul Terentieva Parascovia prin procesul-verbal de ridicare din 20.05.2014, fiind ulterior recunoscut în calitate de corp delict, prin care au fost cercetate discuțiile înregistrate de către Terentieva Parascovia, și anume discuția cu denumirea 20131226 141854 - dintre Terentieva Parascovia și Colesnic Valentina, unde ultima îi explică martorului Terentieva Parascovia erorile procesuale în dosar care le-ar permite să obțină câștig de cauză în favoarea feciorului martorului Roman. Totodată, Colesnic Valentina s-a oferit să-i reprezinte interesele pe dosar de către un alt avocat, fără a achita careva sume de bani pentru aceasta, iar la întrebarea martorului Terentieva Parascovia despre faptul că nu s-a făcut nimic cu banii oferii lui Dima, Colesnic Valentina a spus să-l întrebe pe Grișa și pe ceilalți - ce s-a făcut cu banii.

În continuare, instanța de apel a combătut și argumentul invocat de partea apărării cu privire la ceea ce nu este probat faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Colesnic Valentina a sumelor bănești de la Terentieva Parascovia, ori Valentina Colesnic a comis infracțiunea traficul de influență prin participație complexă, în comun cu Dumitru Colesnic și Grigore Popa.

În contextul concluziilor relevate supra, instanța de apel a respins ca nefondate alegerile părții apărării care în esență invocă achitarea lui Colesnic Valentina.

4.2. În continuare, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art.16 alin.(4) Cod Penal, infracțiunea săvârșită de către Colesnic Valentina, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Prima instanță a luat în considerare faptul că circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, precum și faptul că inculpații nu au conștientizat consecințele acțiunilor lor, nu se căiesc de cele comise, și întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă prin aplicarea față de ei a pedepsei sub formă de închisoare.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a considerat că inculpata Colesnic Valentina urmează a fi condamnată pe art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal, prin stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea

de a ocupa funcții publice și de demnitate publică în temeiul art.65 Cod penal, pe un termen de 5 ani.

4.3. În același context, luând în considerare prevederile art.162 Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe privind soarta corpurilor delictive, iar ținând cont de prevederile art.106 alin.(1), (2) lit.b) Cod penal s-a reținut ca fiind justificată și argumentarea cu privire la încasarea în mod solidar de la Colesnic Valentina și Popa Grigore în beneficiul statului, contravaloarea sumei de 20 000 euro, în lei moldovenești conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării sentinței, cu titlu de bunuri rezultate din infracțiune.

5. *Inculpata Colesnic Valentina* contestă cu recurs hotărârile adoptate și solicită casarea acestora cu încetarea procesului din motivul lipsei faptei infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, hotărârile contestate le consideră neîntemeiate și ilegale, cauza penală fiind examinată cu încălcări grave ale legislației materiale și procesuale, precum și cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale protejate de Constituție și Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

5.1. *Avocatul Filatov Serghei în numele inculpatei Colesnic Valentina*, în temeiul prevederilor pct.8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar hotărârile adoptate și solicită casarea acestora cu încetarea procesului din motivul lipsei faptei infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale apărarea invocă argumente similare celor indicate în cererea de apel. Suplimentar, evidențiază că inculpatul Popa Grigore a declarat că nu o cunoaște pe d-na Colesnic, și nu a avut nici odată careva întâlniri cu ultima. La fel, și d-na Colesnic a declarat că n-l cunoaște pe acesta și nu a avut careva întâlniri cu dânsul. Consideră că, aceste declarații urmează să fie luate în considerație de instanța de recurs, nefiind combătute de acuzare, și prin aplicarea principiului că orice dubii sau declarații de apărare urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului în măsura în care nu au fost combătute de acuzare prin probe corespunzătoare. Or, în acest sens nici nu a fost efectuată confruntarea d-nei Colesnic cu Popa Grigore.

De asemenea, explică că recipisa scrisă de către Colesnic Dumitru la 12.07.2013 (vol. 5, f.d. 77) denotă existența relațiilor de împrumut, care urmează a fi soluționate în ordinea civilă, și categoric exclude atribuirea acesteia ca probă în trafic de influență. Mai mult, această recipisă este un scris mai puțin credibil, deoarece în conformitate cu expertiza grafoscopică nr. 99 din 03.06.2016 (vol.5, f.d. 101-107), există numai probabilitatea că semnătura aparține lui Colesnic Dumitru. Și cel mai important, această recipisă nu se referă la careva implicație a d-nei Colesnic Valentina.

Opinează că, constatările primei instanțe privind fapta incriminată nu sunt bazate pe probe veridice, mai mult contravin acestora, dar se bazează numai pe declarațiile contradictorii a d-nei Terentieva Prascovia și declarațiile martorilor, care redau numai ceea ce au auzit de la aceasta, dar nu au participat/asistat nemijlocit la evenimentele importante pentru cauză.

Sub aspect procesual, consideră drept ilegal refuzul instanțelor de fond de a conexas examina această cauză cu o altă cauză aflată pe rol de învinuire a inculpatei Colesnic Valentina în comiterea infracțiunii de escrocherie.

Conchide că, în circumstanțele reținute constată lipsa elementelor infracțiunii,

adică a laturii obiective de trafic de influență în acțiunile inculpatei.

6. Asupra recursurilor declarate, a prezentat referință acuzatorul de stat, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestora, din motiv că recursurile nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal lărgit reține că recurenții își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatei, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea acesteia în baza art.art.30, 42 alin.(2), 326 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de menținerea a sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatei Colesnic Valentina, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței de infracțiune incriminată.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că recurenții critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece,

conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind condamnarea inculpatei Colesnic Valentina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit. a) Cod penal, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare s-au bazat în exclusivitate pe probele acușării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece aceasta reprezintă poziția subiectivă a recurentului. Precum rezultă din prevederile art.101 Cod de procedură penală, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

La fel, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurenților precum că „nu este probat la caz faptul că Colesnic Valentina a acționat împreună cu Popa Grigore și Colesnic Dumitru și că au avut o oarecare înțelegere”. Or, instanța de apel corect a reținut din probele care se regăsesc la materialele cauzei penale, conform procesului-verbal de examinare a purtătorului de informație DVD-R de model "Datex", ridicat de la martorul Terentieva Parascovia prin procesul-verbal de ridicare din 20.05.2014, prin care au fost cercetate discuțiile înregistrate de către Terentieva Parascovia, și anume discuția cu denumirea 20131226 141854 - dintre Terentieva Parascovia și Colesnic Valentina, unde Colesnic Valentina s-a oferit să-i reprezinte interesele pe dosar de către un alt avocat, fără a achita careva sume de bani pentru aceasta, iar la întrebarea martorului Terentieva Parascovia despre faptul că nu s-a făcut nimic cu banii oferii lui Dima, Colesnic Valentina a spus să-l întrebe pe Grișa și ceilalți ce s-a făcut cu banii.

De asemenea, instanța de recurs apreciază drept întemeiate argumentele instanței de apel, prin care instanța de apel combate argumentele invocate de partea apărării cu privire la faptul că nu este probat faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Colesnic Valentina a sumelor bănești de la Terentieva Parascovia, ori Colesnic Valentina a comis infracțiunea traficului de influență prin participare complexă, în comun cu Colesnic Dumitru și Popa Grigore.

Mai mult, referitor la temeiul de recurs invocat de recurenți, Colegiul penal lărgit reține că, nu a stabilit nici o argumentare corespunzătoare în susținerea acestui temei, criticarea deciziei instanței de apel în sensul temeiului invocat purtând un caracter formal și respectiv, fiind neîntemeiată.

În plus, se reține că motivele invocate în recursurile de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.61-86, Vol. IX) în coraport

cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptele întrunesc elementele infracțiunii incriminate și că recursurile ordinare sunt neîntemeiate.

Prin urmare, recursurile de pe rol fiind neîntemeiate, urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către inculpata Colesnic Valentina și de către avocatul acesteia, Filatov Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2020, în cauza penală în privința inculpatei *Colesnic Valentina xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 27 iulie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor